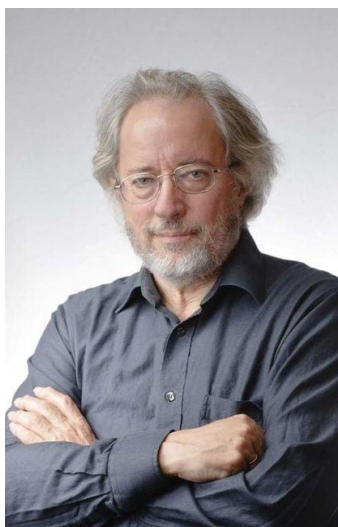

ELHUNYT SEBŐ FERENC

**(Szekszárd, 1947. február 10. – Budapest, 2026. április 27.)
a Nemzet Művésze címmel kitüntetett, Kossuth-
díjas énekes, gitáros, tekerőlantos, dalszerző, népzenekutató és
építészmérnök, a hazai hangszeres népzenei és táncházmozgalom egyik
elindítója, a Sebő Együttes vezetője, a Zeneakadémia oktatója.**

A táncházmozgalom egyik elindítójának, a Sebő Együttes vezetőjének halálhírét zenekara tette közzé a közösségi médiában.

Klasszikus zenei tanulmányait a székesfehérvári zeneiskolában kezdte, 1970-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán. 1970 és 1972 között a Pest Megyei Tanács Tervező Vállalatánál, 1971 és 1973 között az OSZK Könyvtartudományi és Módszertani Központjánál dolgozott tervező építészként. 1989-ben a Zeneakadémia zenetudományi szakán is diplomát szerzett.

Énekesként és zeneszerzőként 1969-ben mutatkozott be az Egyetemi Színpadon. 1971-től 1973-ig a 25. Színház zeneszerzője és előadója volt, 1973 és 1980 között pedig a Vegyipari Dolgozók Szakszervezete Bartók Béla amatőr táncegyüttes zenei vezetője. Bekapcsolódott a népzene kutatásba is, a Népművelési Intézet kutatási osztályának előadója lett. Ebben az időszakban vett részt a Kassák Klubban is.

Sebő Ferenc Tímár Sándor felkérésére lett a Bartók Táncegyüttes zenei vezetője. Koreográfiák készítése mellett az együttessel megkezdte a néptáncok társastáncszerű tanulmányozását is, ez jelentette a későbbi mozgalom alapjait. Halmos Bélával, műegyetemi évfolyamtársával alapította meg a Sebő-együttest.

Újszerű népzenei feldolgozásaik, rádiós és televíziós szerepléseik hamarosan ismertté tették őket. A Martin Györgynél hallott eredeti népzenei felvételek hatására azonnal bekapcsolódtak a gyűjtésbe. Céljuk nem csupán a gyűjtemények gyarapítása volt, hanem az, hogy a megismert zenéket eredeti formájukban el is játsszák. Így váltak a hazai hangszeres népzenei és táncházmozgalom elindítóivá: e nemzedék jött rá, hogy az értékes anyag átvehető, és tovább éltethető a városi fiatalok körében is.

Felvételeken publikálta saját gyűjtéseinek eredményeit – többek közt méhkeréki, bukovinai, moldvai népzeneiket –, illetve klasszikus gyűjteményeket – Lajtha László munkáit –, emellett a Zenetudományi Intézetben részt vett például a bartóki gyűjtés sajtó alá rendezésében, továbbá az adatbázis építésében is.

A Bartók Konziban, a Zeneakadémia zenetudományi szakán, majd a 2007/2008-as tanévtől a Népzene Tanszéken tanított, néhány év kihagyással egészen a közelmúltig.

A Magyar Televízió Zenei Osztályán népzenei szerkesztőként is dolgozott. A Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetének munkatársaként élete végéig tudományos kutatói munkát végzett. 1996 és 2001 között a Magyar Állami Népi Együttes művészeti vezetője volt, 1999-2000-ben a Magyar Táncművészeti Szövetség társelnöke, a 2002-es alapítástól kilenc éven át a Hagyományok Házának szakmai igazgatója volt.

Sebő Ferenc életművét számos díjjal ismerték el: többek között 2012-ben megkapta a Kossuth-díjat, 2014-ben pedig a nemzet művészevé választották.

Pályájáról honlapunk oktatói oldalán olvashatók részletek, [ide kattintva](#).

(*lfze.hu*)

Sebő Ferenc

Fotó: Zeneakadémia / Erdős Dénes

AZ LFZE NÉPZENE TANSZÉK VEZETŐJÉNEK, BOLYA MÁTYÁSNAK EMLÉKEZÉSE

2026. április 27-én váratlan hír söpört végig az interneten: Sebő Ferenc nincs többé. Hivatalból búcsúzom, de kapcsolatunk sokkal több volt ennél: példakép, mentor, tanár, barát... És mindezt nem az üres pátosz hangján; azt szívből utálta Feri. Amikor 2022-ben tanszékvezető lettem, az első telefonhívások között szerepelt ő is: visszahívtam tanítani a Népzene Tanszékre. Még évekkel ezelőtt említette, hogy nem szeretne visszajönni, hacsak nem én hívom. Szaván fogtam. Négy közös tanév jutott. Ennyi időt hagyott az égi rendező, hogy a hallgatók találkozhassanak egy emberközeli legendával.

Keddenként általában már korábban érkezett, mindig hosszan beszélgetett a kollégákkal. A tanszék könyvtárában tartotta az óráit, a keze ügyében tudva a legfontosabb szakirodalmakat. Ezeken az órákon észrevétlen fonódott össze a népzenei kutatás- és rendezéstörténet az európai zenetörténettel, az előadó-művészet a kultúrtörténettel, a hiteles gyűjtési élmények az ismeretterjesztéssel. Mint minden haladó gondolkodó világát, a Sebő-univerzumot is nehezen követték a hallgatók. De mégis ez a legjobb iskola, hogyan kell első látásra távoli kultúrelemeket összekapcsolva egészben látni a nagy képet. Hogyan lehet ok-okozatokat, természetes folyamatokat felismerve megérteni a népzene, a hagyományt, és ezáltal az egyetemes zene műfajokon átívelő működését is.

Tavaly év végén, amikor néhány napra kórházba került, a főorvos szemet hunyt afelett, hogy „elszöktetem” Ferit a Dobszay László 90. születésnapján rendezett közös emlékezésre. Már nem tudom többé elszöktetni. Zenéjét, gondolatait rengeteg felvétel és írás őrzi. Ez maradt. Kívánom, hogy örökségére legyen erőnk vigyázni, rendben tartani és továbbadni. Békét és jó szelet!

AZ MTA ZENETUDOMÁNYI INTÉZET EMLÉKEZÉSE

Sebő Ferenc

Életének 80. évében, 2026. április 27-én elhunyt Sebő Ferenc Kossuth-díjas előadóművész, a Zenetudományi Intézet Népzenei Osztályának volt munkatársa. Az 1970-es évek elején indult, mára világhírűvé vált magyarul egyik táncházmozgalomnak egyik motorja, hanem szellemi vezetője, szószólója, médiaszemélyisége is lett. Kulcsszerepet vállalt a Hagyományok Háza létrehozásában és részt vett a Zeneakadémia Népzene Tanszéke megalapításában, hogy az egykori spontán mozgalom vívmányait biztos intézményi örök háttérrel tovább. A Sebő-együttes vezetőjeként határozza meg az énekelt vers műfajának hazai kibontakozását.

Népzene gyűjtő munkáját Martin György táncfolklorista szakmai irányításával kezdte. 1989-ben megvizsgálta a Zeneakadémia muzikológia szakát Dobszay László tanítványaként, majd munkatársaként. Publikációi Vikár Béla és Lajtha László népzenei gyűjtéseitől, Bartók Béla népdalrendjétől az erdélyi Lőrincréve zenei világának rekonstruálásán keresztül megannyi hangzó népzenei forráskiadvány szerkesztéséig terjednek.

Életműve jóval több, mint előadóművészi, zeneszerzői és kutatói eredményeinek összessége. Évszázadokon, etnikumokon, ideológiákon átívelő víziót hagyott ránk a populáris kultúra és a magaskultúra, a zene, a tánc és a vers, de éppúgy az építészet, a modern hétköznapi élet, a jelen és a múlt, a kulturális örökség egységéről egy értékesebb jövő reményében. Ez a vízió – magával ragadó személyiségével együtt – örökre átformálta a magyar népzene kutatást, zenei életet és közművelődést. Kutatóink, munkatársaink fájó szívvel búcsúznak Sebő Ferencről, mint a Zenetudományi Intézet munkatársától. Emlékét, kutatási eredményeit megőrizzük, ápoljuk.

**SZEMÉLYES HOZZÁFÉRÉS MEGTAGADVA: 2026. ÁPRILIS 27.
(Sebő Ferenc – új dimenzióban)**

„Ellentmondás nem tűrő” (Weöres) rendelkezés, amely elsősorban azokat sújtja, akik megtapasztalhatták a személyes kapcsolat élményét, lett-légyen akár csak az egy-térben levés, vagy annyi személyes kontaktus, amennyi a hosszú sorokban kígyózó autogramkérők mindegyikének kijut egy-egy nagyszerű előadás után. A veszteség okozta fájdalom nem mérícskélhető, maga a tény tragikus. A megismételhetetlenség tudata, egy élményforrás kiapadása.

Történelemformáló eseményekre való reflektálás intenzitással vetekszik az a reflexió-áradat, amely Sebő Ferenc halálhírére lepte el a FB-ot. E „fecsegő

felszín” alapján is mintavételezni lehet annak a hatásnak az intenzitását, amelyet szerteágazó életművével gyakorolt több generációra. Vagy talán elsősorban a személyiségével? Ennek a lavinaszerű hatásnak a nyomán elfeledett értékek kerültek napvilágra, ahol rögvest népes érdeklődő-táborra találtak. Mondhatni, közkinccsé váltak. Listázásuk dokumentummokká személyteleníti az élményforrásokat, de töredékes felemlítésük is azt bizonyítja, hogy ha nem csak „képzeli”, „nagy” tud lenni az ember – nagyhatású, élmény- és tudásosztásban egyaránt.

SEBŐ, vagy talán még pontosabban, A SEBŐ szerencsére korán felkeltette a média érdeklődését is, így napjaink virtuális tér-időjátékokban jeleskedő emberei számára van bőségesen anyag a vigasztalódáshoz. Írásos, hang- és hangképanyagban gazdag a feltérképezése egykori útkereséseinek, értékgyűjtéseinek, teremtett értékeinek. Láthatjuk-hallhatjuk fiatalon, s végignosztalgiázhatjuk azokat az évtizedeket, amelyeket velünk egyidőben töltött a Kék Bolygón.

A kiadványok, a felvételek továbbörökítik nevét, és életműve leghatásosabb területének az „élményszórás” bizonyul, a megörökített koncertek hatása időtlen. Ami mögöttük van, ott szűkül az értő érdeklődők köre, szakmai területekre koncentrálódik. Ami pedig beépült a kulturális élet struktúrájába, mindennapjaink magától értetődőnek tekintett része lett. Röviden, munkássága eredményeképp biztos lehetett abban, hogy másként hagyta itt a világot, mint ahogyan találta.

Patetikusan hangozhat, de az elkötelezettség és a felelősségvállalás ugyanúgy meghatározója volt személyiségének, mint a szorgalom és a tehetség. Energiával nem takarékoskodva tette, amit fontosnak tartott, legyen szó értékek mentéséről, avagy továbbéltetéséről, megosztásáról. Tisztában volt tevékenységének többdimenziós voltával, térben és időben egyaránt, s minden bizonnal sokat jelentett számára a visszajelzések intenzitása. A sikert nem magának könyvelte el, hanem jelzésnek a tekintetben, hogy sikerült élmény-megosztással továbbadnia általa értékesnek tartott kollektív és egyéni művészi teljesítményeket. Ezért alakulhatott ki az a különleges légkör a fellépéseikor, amelyben magától értődő természetességgel úgy szólt a legnépesebb hallgatósághoz is, mintha kávéházi asztalnál beszélgetne valakivel. Ettől érezhette minden jelenlévő, hogy megajándékozottja a jeles alkalomnak.

Április 25-én még színpadra állt a Táncháztalálkozón. Hiszem, hogy azt követően sem a „no gyere, tedd le” parancsszavának kellett engedelmeskednie,

hanem csupán újabb közönség meghódítására kapott lehetőséget. Míg nekünk ittmaradtak munkásságának folytatásra „kötelező” dokumentumai, a lelkesítő élmények inspiráló hatásával, Ő talán továbbra sem pihenhet, égi lények társaságában. Folytathatja életének legfőbb értelmét jelentő, tudományos értékű művészi (alkotó és előadói) munkáját, immár földi akadályoktól mentesen – miközben szívünkben nem múlik el iránta a szeretet, amíg csak emlékezni tudunk.

Fittler Katalin

**

Nem hiszem el!!!... A 25. színház, a Don Quijote, a falujárásokon való együtt muzsikálás, a beszélgetéseink a csángó gyűjtésemről és a vízimalmokról, a Merlin Kommandó, a Kapolcsi Művészeti Napok/Művészetek Völgye esték, az Anna malmi hülyéskedések a hazudós kockával, a születésnap öröme (amely – mint kiderült – nem is volt születésnap), a kézzel írt kottám aprólékos és zenetudóshoz méltó, precíz beírása a gépbe...

A színpadi „összepillantások”, meg persze az a komoly tudás, ami jellemző volt rá és amelyet annyian irigyeltünk tőle.

Nem hiszem el!! Nem...

Nyugodj békében Feri...

Márta István (Forrás: Facebook)

**

Van egy gyertyánk, amit mindig meggyújtunk, ha emlékezünk vagy ha egy szívünknek kedves embertől kell búcsúznunk. Az utóbbi időben túl sokszor kellett elővenni és meggyújtani azt a gyertyát és sajnos ma is égni fog...

Mély fájdalommal hallottam a hírt: elment Sebő Feri. Egy újabb pótolhatatlan ember, egy újabb hatalmas űr.

Mosolyogva és párás szemmel gondolok vissza az első találkozásunkra. Még kisfiú voltam, amikor elővette a tekerőlantját és játszani kezdett rajta. Én annyira megijedtem attól a különös, karcos, nyekergő hangtól, hogy kiszaladtam a szobából. Csak nevetett, és azt mondta anyukámnak: „Márta, ebből a gyerekből nem lesz népzeneész!”

Akkor még egyikünk sem sejtette, hogy ez a félelem később mély tiszteletté és rajongássá alakul. Ő volt az, aki türelemmel és azzal a rá jellemző csendes

bölcsességgel megnyitotta előttem a népzene kapuit, és végül megszerettette velem azt a hangszert is, amitől először úgy megijedtem.

Hálás vagyok a sorsnak, hogy tavaly még együtt állhattunk Dörgicsén a közönség előtt, és együtt zenélhettünk. Akkor is ugyanaz a derű áradt belőle, mint évtizedekkel ezelőtt.

Érdi Tamás, Érdi Márta és Sebő Ferenc
A fotó a 2025. évi dörgicsői előadás után készült

Drága Feri, köszönöm a tanításokat, a nevetéseket, a történeteket és azt a végtelen tudást, amit ránk hagytál.

Most már az égi zenekarban játszol, de a szívünkben és a hangszereinkben itt maradsz velünk.

Isten veled!

Érdi Tamás (Forrás: Facebook)

**

SEBŐ FERENC FELVÉTELEIBŐL

[Tiszta szívvel](#) (0:45)

[Levegőt!](#) (3:40)

[Medvetánc \(ének, citera, bőgő\) \(2:31\)](#)

[Rejtelmek \(ének, gitár, bőgő\) \(1:31\)](#)

[Bánat \(Fúttam mint a...\) \(ének, citrea, bőgő\) \(3:47\)](#)

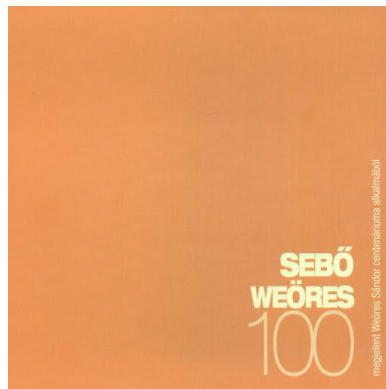
[Lidi nénémnek öccse... \(Bevezető egy ciklushoz\) \(0:37\)](#)

© 1972 HUNGAROTON RECORDS LTD.

[Teljes lejátszási lista megtekintése \(19 felvétel\)](#)

Hungaroton SLPX 13877

[Teljes lejátszási lista megtekintése \(31 felvétel\)](#)